

[Bente Juncker]

at få mindst 2 spor. Med den begrundelse vil jeg afvise forslaget.

Ole Vig Jensen (RV):

For os, der i december 1982 tørrede sveden af panden efter en, synes jeg nok, anstrengende og besværlig forhandling om et seminarieforlig, hvor vi jo altså nåede et resultat, er det ikke opmuntrende at skulle starte debatten på ny så kort tid efter.

Jeg forstår på forslagstillerne, at det, de har på hjerte, først og fremmest er at få afklaret Det Nødvendige Seminariums fremtid, enten ved, at der fremsættes et lovforslag, som foreslår seminariet nedlagt, eller ved, at man forbereder optagelse i det kommende år. Hertil vil jeg sige, at for os, der for kun et par år siden var med til at vedtage loven om bl.a. Det Nødvendige Seminarium, er det vigtigt at fastholde det synspunkt, at skal vi ændre status for seminariet, skal det ske ved lovgivning. Vi er også imod, at man eventuelt udsulter seminariet; så langt er forslagsstillerne på rette spor.

Man kan diskutere, om Det Nødvendige Seminarium og dets fremtid er indgået i forhandlingerne om det forlig, der er indgået. Det mener jeg man kan sige ikke er tilfældet. Jeg har i hvert fald på mit partis vegne ladet sagen stå åben i den debat, vi havde, men har sagt, at vi, når tiden var inde, ville tage stilling til, om der skulle være optagelse i 1983 eller ej.

Vi vil ikke være afvisende over for ministerens ønske om at udskyde optagelse til 1984, men der ligger altså fra Tvind, fra Det Nødvendige Seminarium – vi er i besiddelse af papirerne – beregninger gående ud på, at hvis man standser optagelsen, betyder det en nedlæggelse af seminariet. Det ønsker vi ikke, og derfor vil vi gerne under udvalgsarbejdet se nærmere på de beregninger, som også kan foretages, og som skal foretages, synes jeg, af undervisningsministeriet.

Endelig må vi sige, at Tvind i de sidste måneder – og Det Nødvendige Seminarium er en del af dette store skoleforetagende – har bragt sig i offentlighedens søgelys på en måde, som gør, at det i hvert fald for mit parti vil være naturligt, at vi også interesserer os for den side af sagen, ikke blot i forhold til, hvad vi kan læse i dagspressen, men også i forhold til, hvad der kan oplyses i uddan-

nelsesudvalget om de problemer, som i offentligheden er rejst omkring Tvind. Vi vil altså under udvalgsarbejdet se nærmere på disse ting.

Vi er positive over for beslutningsforslaget på den måde, at Tvinds, Det Nødvendige Seminariums, fremtid skal afgøres ved lovgivning og ikke ved administrative beslutninger. Vores endelige stillingtagen vil afhænge af det udvalgsarbejde, der skal foregå i de kommende uger.

Tinning (VS):

For os, der ikke var med i det såkaldte seminarieforlig, er dette jo en meget let og ukompliceret sag. Jeg skal derfor blot meddele partiets støtte til det foreliggende beslutningsforslag.

Steffensen (KrF):

Det er rigtigt, som det er blevet nævnt, at det ikke ville være betimeligt at starte en seminariedebat igen. Jeg synes også, det er lidt ejendommeligt, når vi kender socialdemokratiets synspunkter vedrørende holdantal på seminarierne, at se dette beslutningsforslag. I øvrigt vil jeg henholde mig til undervisningsministerens oplysninger her ved indledningen til behandlingen og afvise forslaget.

Dorte Bennedsen (S):

Det er ministerens bemærkninger om Det Nødvendige Seminarium og dets lærerkapacitet, der kan rokeres rundt med alle mulige andre steder, og at man ikke behøver at tildele dem hold, der kalder mig herop. Denne lov omfatter jo Det Nødvendige Seminarium og Den Frie Lærerskole i Ollerup. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kunne forestille sig at behandle Den Frie Lærerskole i Ollerup på samme måde. Det kan jeg næppe tænke mig at ministeren ville.

Hr. Øllgaard mente, at Det Nødvendige Seminarium ikke burde friholdes, men det er heller ikke blevet friholdt, for det har jo tidligere haft lov til at optage 2 hold, og forslaget her siger, at der skal være 1½ hold, netop fordi det bør deltage i den almindelige nedskæring på seminarieområdet. Jeg vil godt spørge hr. Øllgaard, om han er klar over, at Det Nødvendige Seminariums økonomiske forhold er således, at der gives tilskud pr. studerende. Det betyder, at når ministeren